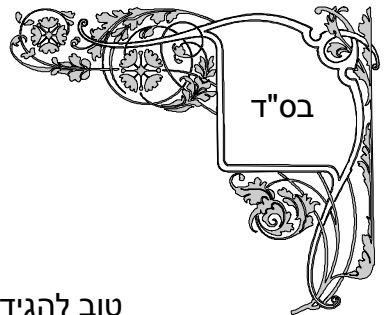


השבת



של רבי נחמן עברסלב

טוב להגיד ולשיר **גַּנְחַ גַּנְחַ גַּנְחַ נַחְמָן עֲאוּפֵן** לזכות לכל הישועות

ארץ ישראל

(מספר אוצר היראה - ארץ ישראל - כ"ג)

בארץ ישראל, שהוא בחינת התקרבות לצדיקי אמת, בחינת שלמות האמונה כנ"ל, שם קשור החבל דקדושה, אשר כל מי שמתקרב לשם, דהיינו הצדיק ולארץ ישראל, אזי הוא קשור להשם יתברך בחבל דקדושה, לעולמי עד ולנצח נצחים, אשר לא ינתק ולא יהרס לעולם (עיין צדיק אות נ"ט; הלכות ברכת הריח הלכה ד' הנ"ל, אות מ"ו), ועל כן נקראת ארץ ישראל **חבל נחלתכם**.

צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - ק"ג)

גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם, כמבואר כבר בדברינו כמה פעמים. כי הצדיק הגדול מתייגע תמיד כל ימיו ביגיעות עצמות מאד בשביל תקנת ישראל, להשיבם כולם לאביהם שבשמים. אבל הבעל דבר מתגרה מאד בנפשות ישראל, בפרט בסוף הגלות המר הזו ומחטיא אותם בכל פעם ביותר.

אבל הצדיק הזה אינו מניח את מקומו, ועולה בכל פעם למדרגה גבוהה ועצומה ביותר, ומשיג בכל פעם גדולת הבורא יתברך ביותר, שעיקר גדולתו הוא גדולת רחמיו וחסדיו, כי חסד נקרא גדולה כידוע. עד שיכול לתקן גם הפגמים והקלקולים האלו, על ידי הרחמים וחסדים גדולים שממשיך בכל פעם ביותר.

אבל לפעמים, יש שהעוונות מתגברים כל כך עד שצריך הצדיק לעלות בשביל תקון נפשות ישראל למדרגה גבוהה כזו שאי אפשר לעלות ולהגיע אליה בחיים חיותו, בשום אופן, ומוכרח להסתלק בשביל זה, ואז עולה למקום שעולה עד שיגמור על ידי זה לתקן הכל, כל מי שירצה להתקרב לתורתו הקדושה שהשאר אחריו ברכה על ידי ספריו ותלמידיו הקדושים, עיין פנים.

וזה בחינת תוקף השמחה של הלולא דרבי שמעון בר יוחאי, ביום ל"ג בעומר, שהוא יום הסתלקותו הקדוש. ועיקר השמחה הוא שאנו שמחין בהשאת תורתו הקדושה, שהשאר לנו ספר הזהר הקדוש, שעל ידי זה **יפקון מן גלותא** [יצאו מן הגלות].

מקיסרוג המלאכים כנ"ל כן יעשה ה' **לכל הממלכות וכו'**. כי מאחר שכבר הרג שני המלכים האלה בזה רואין כי יש כח לבטל קיסרוג המלאכים מאחר שהרג שני המלכים האלה סיחון ועוג שנמשכו מהם.

על כן בוודאי תהיה בטוח וחזק כי כן יעשה ה' לכל הממלכות אשר אתה עובר שמה, ובוודאי תירשו ארץ ישראל ששם עיקר התגלות זה הדעת של משה שהוא בחינת עליונים למטה ותחתונים למעלה וכו', על כן בוודאי **לא תיראום כו'**.

סיפור

(מספר שיחות הר"ן - אות ו')

היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה ואין אדם יודע מה בתוכו; והוא מרמה בני אדם ושואל לכל

אם אשכחך ירושלים



אחד: **מה אני אוהז? ולכל אחד נדמה** כאילו הוא אוהז מה שהוא מתאוה. ועל כן הכל רצים אחריו, כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ; ואחר כך הוא פותח את ידו, ואין בה כלום!

כמו כן ממש, היצר הרע שהוא מרמה כל העולם, והכל רצים אחריו, ומרמה לכל אחד ואחד, עד שנדמה לכל אחד ואחד כאילו יש בידו מה שהוא חפץ, כל אחד כפי שטותו ותאוותו; ואחר כך בסוף הוא פותח את ידו ואין בה כלום, כי אין מי שימלא תאוותו אצלו.

גם נדמו כל התאוות של העולם כמו עמודי אור הנכנסין בבית מן אור החמה כנראה בחוש שהם נדמין לעמודים - מחמת הזריחה של החמה - וכאילו רוצים לתפוס אותן העמודי אור שתופסים וחוטפים, ואין בתוך היד כלום, כך הם כל התאוות של עולם הזה.

ואת יהושע צויתי...

[מספר לקוטי הלכות - נטילת ידים ו' - ט"ז]

ואת יהושע צויתי בעת ההיא לאמור עיניך הראות את כל אשר עשה ה' אלקיכם לשני המלכים האלה כן יעשה ה' לכל הממלכות אשר אתה עובר שמה לא תיראום כי ה' אלקיכם הוא הנלחם לכם.

וזה מרמז על עיקר המלחמה הגדולה והכבידה שהיא עיקר מלחמת כל אדם שהוא מלחמת היצר בזה העולם שהעיקר שלא יירא ולא יתפחד כלל כי ה' אתנו. כי מלא כל הארץ כבודו כמו שאמר אז אדמו"ר ז"ל ה' **יתברך עמך ואצלך וכו' אל תירא**. וכמו שכתוב (לקוטי תנינא מ"ח) שהאדם צריך לעבור בזה העולם על גשר צר והעיקר שלא יתפחד. וזה **לא תיראום כי ה' אלקיכם הוא הנלחם לכם**.

ואזהרה זאת הזהיר ביותר את יהושע כמו שכתוב **ואת יהושע צויתי וכו'**. כי יהושע הוא בחינת התלמיד שהשגתו בחינת מלא כל הארץ כבודו, בחינת **הקיצו ורננו שוכני עפר וכו'**, שהוא ראשי תיבות **יהושע** וכו' כמו שכתוב שם, שעיקר השגתו הוא בחינת התחזקות שיחזק את עצמו ואת כל ישראל בכחו של משה רבינו שלא יתיאשו ולא יפלו משום דבר ובכל מה שיעבור עליהם יהיו חזקים בכחו של משה רבם. כי ה' אתם עדיין ולא יתייראו כי ה' אתם כי מלא כל הארץ כבודו. שזהו בחינת **לא תיראום וכו'**.

כי הצדיק בחינת משה יכול להשפיל את המלאכים המקטרגים שמהם נמשכו ונשתלשלו קליפות סיחון ועוג (שהם מבני הנפילים שהם עז"א ועז"א"ל כמו שאמרו רבותינו ז"ל שהם המלאכים שקיסרוגו על בריאת האדם ואמרו **מה אנוש כי תזכרנו** והפילים ה' יתברך ונכשלו בזה העולם על ידי תאוות ניאוף, כמו שאמרו רבותינו ז"ל ועדיין נמשך מהם קטרוגים ונסיונות על בני אדם כי מהם נמשך רוב ההרהורים)...

כי מראה להם שאינם יודעים עדיין בידיעתו יתברך כלל וכו'. ולעורר ולהקיץ כל השוכני עפר שהם הדרי מטה שלא יתייראו כי עדיין ה' אתם, כי מלא כל הארץ כבודו וכו'. שזהו בחינת אזהרת משה את יהושע **עיניך הראות את כל אשר עשה ה' אלקיכם לשני המלכים האלה** שהם סיחון ועוג שכחם היה

כי עיקר קיום העולם הוא בזכות הצדיקים שוכני עפר, כמו שכתוב בזהר הקדוש: **אלמלא תפלת המתים על החיים לא הוה מתקיימא עלמא**. ועל כן אפילו משה רבנו עליו השלום כשהתפלל על ישראל ביקש בזכות אבות שוכני עפר. וכן עיקר גאולת מצרים היה בכח זכות עצמות יוסף, כמו שכתוב: **ויקח משה את עצמות יוסף עמו וכו'** (הלכות הכשר כלים הלכה ד', ד').

עצות

(מספר לקוטי עצות - ממון ופרנסה - ה'ר"ו)

● על ידי שמשברין תאוות ממון, ממשיכין השגחה שלמה; ושבירתה היא על ידי צדקה, כי על ידי צדקה מקררין חמימות תאוות ממון ומשברין תאוות הנגידות והעשירות, וזוכה לעשות משא ומתן באמונה, ולהיות שמח בחלקו, ויש לו נחת רוח במה שחננו השם, ואינו אף להעשיר, שזהו עיקר תאוות ממון, שהוא יגע תמיד בביגיעות וטרחות וטרדות גדולות, וממשיך על עצמו הקללה של **בזיעת אפיך תאכל לחם**, רחמנא לצלן. ועל ידי צדקה נצולין מזה, ונחשב כמקטיר קטורת.

● תאוות ממון הוא עבודה זרה ממש. וכל זמן שיש עבודה זרה של ממון בעולם, חרון אף בעולם; וכפי הביטול של תאוה זאת, כן נתבטל החרון אף ונמשך חסד בעולם, ונמשך בחינת התגלות משיח, ונמשך הדעת, שהוא בחינת בנין בית המקדש, וזוכין להמשיך חדושי תורה נפלאים שיתגלו לעתיד. גם נעשה על ידי זה **תקווא דמרכתא עלאה ומרכתא תתאה**.

תפילה

(מספר לקוטי תפילות א', תפילה י"ג)

אנא ה', זכנו בחסדיך הגדולים, שנזכה להתגבר על תאוותינו ומחשבותינו הרעות. ותעזרנו שנזכה לבטל ולשבר את תאוות ממון מאתנו, ואהיה שמח בחלקי אשר נתת לי ה', ולא אהיה אף להעשיר, ולא ארדוף אחר מותרות להרבות הון מהבל. ואפילו ההכרחיות - מה שאני מוכרח לעסוק באיזה עסק או משא ומתן בשביל פרנסה, תזכני ברחמיך הרבים שיהיה העסק בקדושה ובטהרה, לשמך הגדול.

ותזכני לעשות משא ומתן באמונה, ותהיה תורתך קבע ומלאכתי עראי, ולא אטרוד את דעתי ומחשבותי כלל בהמשא ומתן. ואפילו בעת עשיית המשא ומתן, אזכה ברחמיך שתהיה מחשבתי קשורה ודבוקה בך ובתורתך הקדושה, המלובשת ונעלמת בכל עסקי משא ומתן ומלאכות ועסקים שבעולם.

ה' אלקים, חוסה עלינו ברחמיך, והצל אותנו מתאוה הרעה הזאת של ממון. וזכנו ברחמיך הרבים, רב חסד ומרבה

להטיב, ותהיה בעזרנו שנזכה לתן צדקה הרבה לעניים מהוגנים, וכל עיקר כוונת עסקנו בהמשא ומתן יהיה רק בשביל הצדקה, וזוכה לתן צדקה יותר מכפי כחנו, ותזמין לנו ברחמיך עניים מהוגנים לזכות בהם. ותעזרנו לקיים מצות צדקה כראוי באמת בתכלית השלמות, בשמחה ובטוב לבב, ובסבר פנים יפות. ותזכנו לתן צדקה, באופן שלא יתבייש העני בקבלתו, ואזכה לדבר על לב עניים ומרודים לפייסם ולהרחיב דעתם ולשמח את לבם...

עלים לתרופה

(מספר עלים לתרופה - מכתב ע"ז)

ברוך השם יום אי י"ז בתמוז תקצ"ב:
אהובי בני חביבי,
מכתבך קבלתי ביום ו', ערב שבת קודש העבר, על ידי רבי נחמן מהייסין עם אחד רובל חדש, גם מכתב מרבי יעקב, ונפלאתי עליך מה שלא שלחת מכתבך היום, על ידי מוליכי הפאסט [הדואר],



בפרט להודיעני מרבי נחמן נכד רבנו זכרוננו לברכה כאשר הזהרתיך; והנה - אודות המקום - בהקלויז, אף על פי שהיה לי גם כן קצת צער מזה, אך לא הגדלתי היסורים, כי כבר ידעת שאנו רחוקים מכבוד עולם הזה, כאשר שמעת ממנו זכרוננו לברכה, וכאשר אנו רואים בעיינינו בכל עת, וכבר דברנו הרבה מזה בשבועות העבר, כמה וכמה צריכים לסבול בזיונות ושפיכות דמים, כדי להתקרב לנקודה העליונה וכו', וכן עוד בכמה מקומות בדבריי זכרוננו לברכה מבואר שעכשיו **הכבוד בגלות וכו' וכל הכבוד אצל העזי פנים שבדור וכו'**.

ואם קטן אתה בעיניך ונדמה לך שאתה רחוק מאד ממנו זכרוננו לברכה על ידי מעשיך, אדרבא מכל שכן וכל שכן שצריכים לסבול בזיונות ושפיכות דמים כשרוצים להקרא על שמו זכרוננו לברכה, נא בני זכור אל תשכח בכל עת עוצם החסד והרחמים שחמל עלינו השם יתברך: **להיות נקרא על שמו זכרוננו לברכה**, אשר לא יספיקו כל ימינו להודות ולהלל על זה וכו' וכו', בפרט שאף על פי כן השם יתברך אינו עוזב אותנו, ובודאי יעזור לך שיהיה לך מקום להתפלל שם שלא בבזיון בעזרת השם

יתברך, מעתה חזק עצמך לבלי להמשיך עליך מחשבות יתרות, ותבקש ותחפש בכל דבר איזה צד לטובה, ואם לא תוכל למצוא, תאמין בחסדי ה' שבודאי הכל לטובה, כי חייב אדם לומר **כל דעבד רחמנא לטב עבד** [כל מעשה ה' הם לטובה].

והנה הודעתך, על ידי רבי נחמן, מענין המעות שנתן רבי משה (נרו יאיר) באומאן על הבנין, ושמחמת זה בדעתי לנסוע בשבוע זאת לאומאן. על כן אל תעשה באופן אחר, רק לשלוח לי בשבוע זאת, דהיינו ביום רביעי לא יאחר לפחות ארבעה או שלושה רובל חדש, בזה יהיה נדבתך, והמותר תתן על רבי שמשון, כדי שאוכל לקבץ איזה מעות לצורך למעות הנ"ל ולעסוק בהבנין, כי כבר אני חייב ארבעים רובל חדש, על כן איני יכול לעסוק בהבנין כי אם כשאצטרף למעות הנ"ל עוד איזה סך, כאשר תבין בעצמך, ואל תעשה באופן אחר, והשם יתברך יהיה בעזרי ויוליכני לשלום, ויעזרנו לגמור הבנין בשלמות מהרה.

דברי אביך, המצפה לישועתך ומעיתר בעדך.

נתן מברסלב. ושלום לידידי האברך המופלג מורנו הרב יעקב נרו יאיר.

מכתב

(מספר אָבִי הַנּוּחַל ב' - מכתב ר"כ)

יקירי וחביבי, אין אתה יוצא ממחשבתך, ובכל עת אני מעורר רחמים אצל בעל הרחמים, שיחוס עליך וישמח נפשך בישועתו; עד שיתהפך הכל לטובה.

העיקר לדרוש ולבקש ולחפש אחר הרבי האמתי וחבר אמתי שיוריהו וילמדיהו דרכים ועצות אמתיות, עצות עמוקות, איך להתקרב לה' יתברך בכל מקום ובכל עת.

אל תשכח כל תגמולות ה' אשר כבר גמל עמך חסד ואמת נצחי כזה, שתהילה לאל כבר זכית לטעום מעט מצוף דבש אמרי נועם שוש תשיש בחלקך הטוב והנעים.

חיי מוהר"ן

(מספר חיי מוהר"ן - מעלת המתקדמים אליו, ש"כ)

אמר: כל מי שייציית אותי ויקיים כל מה שאני מצוה, בודאי יהיה צדיק גדול, יהיה מה שיהיה. והעיקר להשליך שכל עצמו לגמרי, רק כאשר יאמר הוא יקיים הכל כמאמרו. ואמר אז ענין **עם נבל ולא חכם**, כמבואר בספר לקוטי א' בסימן קכ"ג, מן הסתם מי שיכול ללמוד ביותר מסוגל ביותר.

120 אלהים